

CUM EVALUĂM CĂUTAREA PE WEB?

Daliana TASCOVICI

Universitatea "Spiru Haret", București (România)

The article begins with defining the web search. Then it makes notes on the steps one has to follow in order to realize a good web search. We presented the advantages and disadvantages of such a task during a lesson. In the end, we can see the conditions that a good web search has to fulfill and what can be assessed from this kind of pupil's piece of work.

Ce este căutarea pe Web? Este o activitate bazată pe căutare în cadrul căreia persoana care învață interacționează cu informații preluate direct de pe Internet [2]. Sunt sute de site-uri de Web care oferă ghidaje profesoralilor și exemple studenților. Cele mai multe căutări pe Web sunt alcătuite astfel, încât studenții să integreze concepte complexe ale unor discipline specifice: știință, muzică, artă, istorie cu noua tehnologie [2]. Principiul pe care se bazează o astfel de activitate este cel al constructivismului.

O căutare pe Web ar avea următorii pași:

- introducere care explică activitatea și oferă informațiile de fond;
- o sarcină fezabilă și interesantă;
- un set de surse informaționale necesare pentru a rezolva sarcina;
- o descriere a procedurii pe care trebuie să-l urmeze studentul, astfel încât să completeze sarcina;
- unele ghidaje în organizarea informațiilor;
- o concluzie care încheie căutarea.

Căutarea pe Web este o activitate care se potrivește în mod special cu învățarea de limbaj. Studenții îndeplinesc o sarcină prin folosirea materialelor autentice legate de un subiect. Principiile pedagogice ale unei căutări pe Web sunt cele de a însărcina grupuri mici de studenți cu o cercetare [5].

Cercetarea pe Web promovează motivația și autenticitatea. Studenții îndeplinesc o sarcină autentică din moment ce trebuie să înțeleagă sau să rezolve o anumită sarcină. Motivația crește prin faptul că studenților li se dau resurse reale, se lucrează într-un grup operativ în care fiecare membru trebuie să participe.

Cercetarea pe Web dezvoltă operațiile gândirii. Problema propusă studenților pentru rezolvare trebuie să fie complexă. Pedagogul B.Dodge consideră că sunt implicate următoarele operații: comparația, clasificarea, generalizarea, observația, analiza, deducția, analiza greșelilor, abstractizarea, analizarea diferitelor perspective ale problemei în discuție. Cercetarea pe Web duce la o învățare cooperativă.

Deși Internetul este un instrument folosit în predare-învățare, el are limitele și neajunsurile lui. Studenții aflați la un nivel începător și mediu se pot simți copleșiți de diversitatea materialului informativ, dar neavând cunoștințele necesare pentru a înțelege întregul mesaj. Desigur, nu toate informațiile găsite pe Web sunt relevante pentru o temă anume. De asemenea, lipsa unei direcționări a căutării duce la confuzii și erori. Este nevoie ca la fiecare etapă a activității, studenții să cunoască scopul sarcinii și următorul pas. Cercetarea pe Web trebuie cuprinsă într-un curriculum, avându-se în vedere specificul fiecărui curs. Profesorul trebuie să specifice activitatea, scopul ei, beneficiile obținute. Înainte de a începe o căutare, studenților trebuie să li se dea unele informații de bază despre subiectul cercetat, să fie familiarizați cu vocabularul pe care urmează să-l întâlnească și să-l folosească în cursul cercetării.

Se pot menționa cel puțin două beneficii majore ale utilizării Internetului în învățarea limbilor străine: faptul că studenților li se dă posibilitatea să ia contact cu un material informativ autentic, plin de sens și mereu nou, mereu în schimbare are ca rezultat o mai bună învățare; motivația studenților este sporită prin folosirea materialului corespunzător, material care le furnizează exact informațiile de care au nevoie [1].

M.Warschauer și L.Mak menționează și alte beneficii pe care le aduce Internetul orelor de limbi străine: crește motivația și participarea activă a studenților; oferă mai multe posibilități studenților de a-și activa vocabularul și conținuturile deja asimilate; o mai bună fixare a skill-urilor – abilitățile de citit și scris – cât și posibilitatea de a le folosi în contexte reale; posibilitatea unei pedagogii bazate pe rezolvarea de probleme și analiză; o mai mare dezvoltare a învățării autonome bazată pe controlul celui care învață și nu pe controlul profesorului [4, 6].

Pe lângă avantajele deja menționate, Internetul oferă resurse necesare pentru a dezvolta proiecte și analize autentice, ajutând astfel la îmbunătățirea competenței de comunicare a studenților. Asemenea resurse le permit profesorilor să organizeze activități de simulare și role-play (joc pe roluri), folosindu-se de materiale autentice.

J.Kimball menționează că materialele oferite de Internet au o mai mare flexibilitate și îi implică pe studenți în subiecte și sarcini cognitive relevante pentru viitoarele lor meserii [3].

Activitățile în care se folosesc resursele oferite de Internet pot lua mai multe forme. T.March vorbește de cinci astfel de forme: liste specifice pentru subiecte; albume multimedia; ”vânătoarea de comori”; modele de subiecte; căutări pe rețea. Primele două activități sunt doar căutări, explorări ale informațiilor pe Internet. O listă specifică pe subiect înseamnă o pagină pe Web care conține site-uri referitoare la un anumit subiect. Un album multimedia este o colecție de site-uri organizate pe categorii: fotografii, hărți, clipuri video și audio. „Vânătoarea de comori” duce la dezvoltarea cunoașterii de către studenți a subiectelor prin conectarea informațiilor despre subiect cu diferite site-uri. Modelul de subiect este o activitate care îl conduce pe student la o dezvoltare a unei legături afective cu un anumit subiect, contribuind la îmbunătățirea site-ului cu informații, perspective personale, individuale.

Căutările pe Web dezvoltă abilitatea de a rezolva probleme și promovează metoda învățării prin analiza conceptelor complexe care devin astfel operaționale.

Sarcina trebuie să fie provocatoare și relevantă, pentru ca studenții să-și mențină interesul și motivația. Cercetarea trebuie să fie potrivită nivelului lor de cunoaștere a limbii, dar și potrivită cu obiectivele cursului. Numărul textelor, mărimea lor și dificultatea lingvistică trebuie să depindă de nivelul studenților care urmează a fi implicați. Când se lucrează cu un volum bogat de material informativ, este preferabil să se simplifice sarcinile, nu textele originale. Sarcina pe care o are de îndeplinit studentul trebuie subîmpărțită în sarcini intermediare, la care să crească treptat complexitatea, să fie precizate în mod clar. Un dezavantaj ar fi că studenții mai buni tind să rezolve sarcini mai complicate. O altă problemă ar fi că nu toți studenții știu să folosească Internetul. Problema se poate rezolva, inițial studenții începători lucrând cu unii mai cu experiență.

Evaluarea căutării pe Web rezidă, desigur, din condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o cercetare pe Web, condiții prezentate mai sus. Se evaluează autenticitatea sarcinii îndeplinite, relevanța materialului selectat, calitatea beneficiilor obținute din cercetarea îndeplinită, folosirea cu exactitate a vocabularului întâlnit în cursul cercetării, dezvoltarea skill-urilor, capacitatea de a rezolva probleme și de analiză, competența de comunicare a studenților, participarea în activități de simulare și de role-play.

Referințe:

1. Chavez M. Learner's Perspective on Authenticity, 1998.
2. Dodge B. A Technique for Internet-based Learning in Distance Education, 1995.
3. Kimball J. Concept – acquisition: Tapping the Internet for ideas, în: [http:// www.fauxpress.com/kimball/res/concept.htm](http://www.fauxpress.com/kimball/res/concept.htm).
4. Mak L. Language learning of a new kind, în: <http://www.hw/ssrc/new Learn.html>., 1995.
5. March T. Working the Web for education, în: www.ozline.com/learning/theory.htm.
6. Warschauer M. Motivational aspects of using computers for writing and communications. - Honolulu, 1996.

Prezentat la 18.04.2007